16

A kerületi tanácsok megtartották első fogadóóráikat

Tegnap délután a kerületi tanácsok házára is odakerült a tábla: *„Fogadóórák hetenkint kétszer"*. Minden kerületben már az első fogadóórákon újra bebizonyosodott, hogy *a dolgozók szeretik a maguk választotta tanácsot, teljes bizalommal fordulnak hozzá.*

A *III. kerületben* a tegnapi első fogadóórán *Tóbiás* Mihályné és *Lukásik* Zoltán tanácstagokat tizenegyen keresték fel. *Dina* Sándorné minisztériumi dolgozó elmondta, hogy a házban, ahol lakik, — Vörösvári-út 3. — használhatatlan a mellékhelyiségek felszerelése. Megnyugtatták: a háziurat kötelezik, hogy elsejéig hozza rendbe a mellékhelyiségeket. Dináné arról is beszélt, hogy *amikor a tanácsválasztás előtt jártak nála a népnevelők, alig akarta elhinni, hogy nemsokára elkészül a Sztálin-híd óriási acélteste és férjének, aki a pesti hídfő közelében lévő Kenyérgyárban dolgozik, az utazásnál naponta másfél—két óra időt takarít meg.*

„Amikor rápillantok remek hidunkra — folytatta —, egész szeretetemmel a Pártra gondolok, amely vas- és beton-valósággá változtatja a dolgozók kívánságait. Szeretettel, bizalommal jöttem most a tanácshoz, amely tudom, Pártunk szellemében intézi a dolgozók ügyeit"

Král János, a Rákosi Művek dolgozója, az Üröm*hegy* lakóinak kérését tolmácsolta: *szórják be salakkal a Jeles-utca három-négyszáz méteres szakaszát is.* A tanácstag megmagyarázta Král Jánosnak, hogy a kerület külső részein rengeteg hasonló állapotban lévő utcát hoztak már rendbe. A sorrendet a lakosság száma szerint állapítják meg. *Nemsokára megjelennek az útépítők a Jeles-utcában* is.

A III. kerület külső részéből, a *Kaszás-dülőből* kereste fel ezután küldöttség a tanácsot. *Benkő* Gyulánéi, *özv. Hargittai* Istvánnét, *Selmeczy* Józsefet és *Gergely* Sándort bízta meg a környék tizenőt családja, hogy mondják el kívánságukat:

nyissanak utat a földeken keresztül. A tanácstag rávilágított, hogy ehhez a Fővárosi Tanács hozzájárulása szükséges, hiszen az útépítésnek a városrendezési tervhez kell illeszkednie.

Megígérte, hogy amennyiben a városi tanács helyesli az ügyet, *hozzáfognak a munkához.* A nehézségek ismertetése után rámutatott arra is, hogy *ha a fejlődés szempontjából nem helyes a Kaszás-dülő mellett utat nyitni, akkor a közelben áll majd út rendelkezésükre.* A küldöttség tagjai elmondták,

a tanácsnak sok mindent kell építenie, hiszen kerületük a város egyik legelhanyagoltabb része volt a multban. Még közlekedési hálózatuk is alig működött. Egyetlen autóbuszjárat sem volt például a kerületben. Ma a HÉV- és villamosjáraton kívül hét autóbuszjárat szállítja a kerület dolgozóit.

A küldöttség tehát nem azt kéri, hogy már holnap kezdjék meg az útépítést, hanem amikor az útfejlesztési terveket készítik, ne hagyják ki a Kaszás-dülőt sem.

Óbuda a felszabadulás előtt a hazug, szirupos romantika városa volt. Az apró, magányos, besüppedt házak, üde kertek között a régi világ nem akart tudomást venni a nyolcezer munkanélküliről, akik még 1938-ban is ellepték a néhol magasra kapaszkodó, néhol lefelé zuhanó, görbe, apróköves utcákat.

Óbuda is teljesen megváltozott az elmult öt esztendő alatt. Közel háromszáz helyen építkeztek azóta a kerületben, többezer lakást állítottak helyre, vagy építettek újjá.

A kerület üzemei is hatalmasat fejlődtek. *A Roessemann-vasgyár, az Óbudai Hajógyár, a Magyar Pamutipar, az Óbudai Goldberger és a többi üzem dolgozóinak létszáma és termelési értéke szerint kétszeresére-háromszorosára nőtt az 1938-as viszonyokhoz képest.* Óbuda ma a Sztálin-híd kerülete! Ha valaki körülnéz a híd budai hídfőjénél, az eltűnő, halálra ítélt múltat, a diadalmas jelent és jövőt láthatja. A háttérben apró házak összevisszasága, — ez a múlt. De a híd világosszínű feljárója, a közelben épülő házak már az új győzelmet mutatják... A tanácsok a dolgozók segítségével most még jobban meggyorsítják Óbuda magasra törő fejlődését.

Benkő Gyuláné, özv. Hargittai Istvánné, Selmeczy József és Gergely Sándor a Kaszásdülő lakóinak nevében keresték fel Tóbiás Mihályné III. kerületi tanácstagot.